

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: **Vasárnap és csütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

A **bajai utcával szemközti Falcione-féle ház,** hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények, intézkedések és minden díjak fizetendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 ft — Félévre 4 ft — Negyedévre 2 ft.
Néptantóknak egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

A jelen-kor szelleme.

III.
(Végo.)

Talán most két hete annak, hogy a nevelés ügyével foglalkozó tantervek egy általános szaktanácskozomány tartottak, leánygymnasiumok létesítésének érdekében. Az eszme, minden oldalról megvitatta, helyeslésre is talált. Ez iskola adná meg a leányoknak a magasabb műveltséget s képesítendő őket az egyetemre, de főleg az egyetem bölcsészeti karára, valamint az orvosi fakultásra is. Súlyt fektetne az úgynevezett „szőlődre”, a kézműves-ségre, kiegészítve ezt a pedagógia újabb vívmányaiával. Figyelmet fordítana továbbá a higiénikus szempontokra s itt első sorban arra, hogy ezen intézet a nő élet-észszerű reformjának iskolája legyen. A leányokat nem az úgynevezett nagyvilági, modern-nőkké nevelné, de megvetné alapját építve a gyakorlati képzettségnek, mint a szó legjobb értelmében vett nőiességnek. Magának pedig, a nevelítésnek két főcélja lenne: vagy kiképezni a nőket az egyetemre, vagy csak megadni nekik a magasabb qualifikációt. S e bifurcatió már az alsó osztályokba hozatnék be; vagyis azon növendékek, a kik az egyetemre készülnek, oktatást nyernének az annak megfelelő előkészítő tantárgyakból, a kik pedig csak a magasabb ismereteket és műveltséget óhajtanak elsajátítani, azokra nézve az ily tantárgyak természetesen kötelezők nem lennének, sőt mellőzhetőek is.

Ha tehát az emancipációt ily szempontból értelmezzük, bizonyára nem találhat ez ellenzésre ezután senkinél.

De hát tulajdonképen mért is maradna e tekintetben Magyarország hátra, midőn sok külföldi állam már rég elfogadta a nő-emancipációt? Igen, előfordult nálunk is egy eset, még pedig Kolozsvárt, hogy egy nő látogatta az ottani egyetemet, de azt is csak mint vendég. — kit középiskolai tanulmányai képesítettek erre, — mert a rendes hallgatók sorába fel nem vétetett. A mi

pedig a középiskolai érettségi vizsga letételét illeti, azt hiszem azt fel se kellene már hoznom, erre nézve van minden évtel egy-két eset.

Csak hogy ez még nem elég. Ha hazánk a magasabb nő-oktatás terén is méltó helyét akarná megállani a külföldi államokkal szemben, akkor követnie kellene azok példáját, hol már női-egyetemek is vannak létesítve. Ott van pl a zürichi, a svájci női-egyetem; évenként igen nagy azoknak a száma, kik itten kiképeztetést nyerne. E mellett azonban meg kell jegyezni, hogy ez egyetemeken kiképezte nők, a szó teljes értelmében emancipáltak, megfelelőleg a mostani ferde kor szellemének s képzettségük egyáltalában nem mindig felel meg a követelményeknek. Kivétel természetesen itt is, igen sok esetben van. Igy pl. Tibutius, berlini orvos, egyike a legtekintélyesebb orvosoknak a külföldön, noha csak egyszerű nő.

E haladás terén Amerikáról, mint az emancipáció őshazájáról már nem is kívánok bővebben szólni. Csak az azt említem fel s legkevésbé se megyek a túlzásba, hogy egy amerikai nő-orvosnak évenkénti jövedelme jóval meghaladja a 20—30 ezret.

Mint hogy már így általánosságban sorolom fel az adatokat, nem hagyhatom szó nélkül, hogy nemcsak Amerikában, Németországban, Konstantinápolyban s általában véve a civilizált államok mindegyikében vannak nő-orvosok, hanem még a műveletlen Kelet-Indiában is.

Miundekebből látjuk, hogy itt a nőket nem pusztán a tudományosság és az emancipáció vezérli. — mely utóbbinak, ezek szerint most már semminemű értelme sem volna, minthogy ez mindig az egyéniségtől s neveléstől függ. — de a megélhetési mód. Másrészt pedig tekintve a nők orvosi pályáját, egészen világosan láthatjuk, hogy ez magának a természetnek követelménye és szüksége is. Mert hiszen számtalan eset állhat elő, hogy

a nők, egyes kényesebb bajokban inkább fordulnának bizalommal egy nő, mint egy férfi orvostudóhoz.

Úgy vélem elég érthetően kifejtettem mindazon nézeteket, melyek kizárólagosan a nő-emancipáció megvalósítása mellett szólnak.

De vajjon van-e még más szempont is, a mely ennek megvalósítását oly szükségessé tenne? Igen, van!

Hiszen jól tudjuk, mily nehéz manapság a megélhetési mód, még oly családoknak is, hol még életben van a derek család, a napokonki kenyeret megkereső apa. S ki tudná eléggé leolvasni egy gyámoltalan özvegy arcvonásairól mindazon küzdelmeket, mindazon fáradalmakat, a melyek árán ez megszerzi azon betevő falatot, melyet árván maradt gyermekeivel megosztani tartozik? Ki tudná leírni szorongó keble fájdalmait, midőn ez, az arczának verejtékével szerzett s könnyeivel áztatott darabka kenyeret kisdedeinek nyújtja? S bekövetkezik azon idő is, midőn e gondos anya, megtörve a sors fájdalmaitól, jobb létre szenderül, sirba száll. A gyermekek elhagyatva, minden támasz, minden segély nélkül állanak a nagy világban. S azon erős akaratot, mely a gondos szülő életében ügylészki megacélozta volt természetüket a nyomor, az élet küzdelmeinek elviselése iránt, most egyszerre a végtelen kétségbeesés váltja fel. De nem is gyermekek ők már többé, mert felnőttek a korral, hol részük csak a bánat a szenvedés volt. Nem örökösök felettük többé azon gondos, azon szerető anyai szív, mely önterjezen felül tanítaná őket a jóra, a nemesre. S ki tudná ilyenkor eléggé hiven festeni egy gyámoltalanul, árván maradt leány aggasztó helyzetét? Egész elhagyottan, minden segedelem nélkül néz ez sorsának elébe. Nincs semmije, nincs senkije széles e világban. Egyedül kincsét, ékét talán csak szépsége, hája képezi. De vajjon mily lelki sajátoknak, mily tulajdonoknak kellene azoknak lenniök, melyeket ne vetne oda e kétségbeesés pillanatában, észnélkül, felőrüiten a világnak, mi-

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Retard.

Csak csöndesen, csak csöndesen!
Nem illik úgy agyon larmázni
Az ismerősöket, világot.
Téli torokból kiabálni:
»Eszmények, czélok, ideálok . . .
Sokan rekedtek már bele,
Benn' is van minden verklibe . . .
Csak csöndesen, csak csöndesen!

Csak csöndesen, csak csöndesen!
Már embernek is van panasza,
Megérez ep úgy sorsot, atkot,
És még se ront ki a piacra,
Nem üt dobót, nem csap reklámot.
De még csak versebe sem szedi,
Elég ha maga szenved.
Csak csöndesen, csak csöndesen!

Csak csöndesen, csak csöndesen!
Ugy élni, mint az egyéb halandó,
És addig, míg az Isten adja.
Ki sirba vagyik, mind fajnánkó,
Csak kevés szánya, több kacagja, —
S ha sokat jajgat, azt nyeri,
Hogy nem is hisznek majd neki . . .
Csak csöndesen, csak csöndesen!

Vojtkó Pál.

Az egyetlen théma.

Kedves Paulin! Maga mosolyog, hogy valahány beszélgetést mi kezdünk, előbb-utóbb egyetlen témára jutunk, a szerelemre. Most is azon kezdtek, hogy a Duhogy lányok levették magukat, maga egy kicsit exaltáltan találta a posturájukat, én megjegyeztem, hogy ez nem minden számítás nélkül való, az egyiknek t. i. előnyösebb, ha profilban mutatkozik, a másinak nincsen szép metszési profilja. Aztán gondolom, a lányok tetzesni vágyásáról beszélünk, én kiállhatatlankodtam, mint rendszeren,

maga szerelemmel mentette a gyöngöcséget. A szerelem . . . a mi régi, örökös témánk, a melyről annyit tudunk beszélni, a melyet nem ununk meg soha. Különböndök én magának egy idevágó mesét, ugy, düljön hátra abba a hinta ágyban és nézze a lombokat, olyan jól áll magának ez az ábrándos pose, nem vétendő le így magát? No, de mondom a mesét . . .

Volt egyszer egy vén bolond. A világ ráfogta, hogy böcs. Mikor a többi gyermekek pillangót üzni kóborogtak a réten, vagy erdőt járták és kakukfiakat loptak a fészkekből, ő, a nagyfejű, okos tekintetű gyermek otthon maradt és szűk nedves szobában bújta a könyveket.

Még nem volt tíz éves, de ismerte már a csillagokat, a régi népek harczairól tudott történeteket és tanítóit nem nyaggatta örökké, hogy mondanák meg neki, mért léssen éjjel és nappal; tavasz, nyár, ősz és tél mért váltják egymást, laknak-e holdban és Marsban emberek? Ő ezt mind tudta, jobban mint akárci. Tanulás közben halvány arca kipirult, bagytagt szembe szokatlan fény költözött, a mint gőnyedve, véznán, felborzolt, égnek meredő hajjal ül könyvei között, olyan volt, mint egy apró gnóm, nem e világból való.

Ha aztán estéknél, mikor még nem lehetett lámpást gyújtani, de már erős volt a szürkület az olvasáshoz, ha ilyenkor nagy nehezen előbújt odújából, téveteg bizonytalan léptekkel támolygott, feje nehezen, faradtan lógott alá és szeméi meg voltak törve. Az ajka és szeméi körül ráncok voltak, a feje vén volt, a teste hátramaradt, csenevész. Így tanult, élt a könyveinek sok, sok évig. A világ haladt, az élet zajlott körülötte, bánat és öröm, öröm és bánat váltakoztak e földön az emberek között, sirás és nevetés, munka, restég, bűn támadtak és enyésztek a világon. Szóval, mult az idő. De ő mindebből mit sem vett észre, csak tanult, tanult.

Egyszer, mikor már azt hitte, hogy eleget tud, elhagyta könyveit, hogy szétnézzen a világon.

Elindult vén fejével, komoly szívvel és valami különös, föl-ánsokból szitt világnézettel az emberek közé és elszomorodott. Elszomorodott, mert nem olyan világot talált, a milyent keresett, milyent ő magának könyveiből alkotott. A szegény azt hitte, hogy hősöket fog találni, kik egy magasztos eszme szol-

gálatában állva, küzdenek az emberiség nagy céljaiért; egy emelkedő, tökéletesülő világot vélt találhatni, melynek teremtményei az emberi értelem végső határainak ledöntésére fegyverkeznek éjjel-nappal lázas munkával, földöntül lelkesedéssel; azt hitte, nem lehet már messze a kor, midőn a natura naturata és a natura naturans fogalmait egybe olvadnának: Isten leszen az emberből. És mit tapasztalt? A nagy czélokért csak kevesen török magukat és ezeket is eszlelőökné tartja a világ; Kantaak a nevet kevesen ismerik, még kevesebben olvasták el filozófiáját és legkevésbében értették meg azt; a ki pedig istennek adja ki magát, megköpösösk, keresztre feszítik ma ép úgy, mint kétezzer, évvel ezelőtt. E helyett az emberiséget egy pulya laz tartja bilincsekbe: a szeretkezés és a szerelem. Ez az életnek czélja, ezt tartják rendeltetésnek és a világ e körül forog. Az asszony, ez a puha, szép selyemhernyó, rendeltetése ösztönétől hajtva, kéjre teremtve és kéjt kínálva odakúszi az emberek szívéhez és behalozza finom, de erős szálakkal. Irodalom és művészet, országok és népek sorsa, társadalmi élet, törekvések és ideálok nyögnek a járma alatt. A kultúra vívmányai, az egész lázas, fáradszatos hajza, minden csak arra való, hogy megszerezze, dédelgessék, raffinálják a szerelmet. Millókat egy csokért, százezer verejtékét egy ölelésért . . .

A böcs meghasonlott az emberiséggel, visszazabjt filozófiái közé és meghalt heptikában.

Ugy-e bolond volt volt, édes? Bolond . . .

A másik mese hőse egy aranyfűrt, rózsás arcu gyermek. Virágos völgyben született, első szerelem volt első, drága záloga, kikeletkor, hajnal hasadaskor jött a világra. Rózsákat téptek és utjára szórták az illatos szirmokat, hogy azokon járjon, a napsugár óvé volt, és óvé volt a mosolygó ég alatt az egész világ. Ugy hitte. Ez a gyermek, míg társai lezékét betűztek, himes lepkeket üzött az iratos réten, tüköket lesett az erdő méhében és megtanult a madarak nyelvén beszélni; bércze haggett és völgybe szállt, a felkelő nap öt köszönté, néki hányt csokot a lealdozó . . .

Igy nőtt föl szabadon, boldogsághoz szokva, egy különös, természetfida, veleszületett világnézettel. És elindult az emberek közé, ki a virágos völgyből. A szegény azt hitte, hogy tul

Becsengették az inast, honnan hozta a képeket, de ez csak az utazót a házszámot tudta, a helyiségnévtár ezen is segített s így csakhamar rájöttek, hogy Asmusz Pál a titokzatos festő neve, a többivel várnok kellett, míg atyjuk hazajő.

Amint atyjuk hazajött, asztalhoz ültek, Elvira ebéd közben felmutatta, hogy a képek már itt vannak.

— Jól van!
— Hová helyezték el?
— A hová akarjátok!
— Papám, hisz arczképet is említtél?
— Nem tetszett, a tájképeket jobbnak találtam.
— A tájképek? s hűgára nézett, a ki most szintén beleszólt: Hiszen szobajeleneteket ábrázoltak papám!
— Azt se bánom! ne bánítsatok most ily csekélységekkel, fontosabb dolgok vannak most fejbenem!

Ezután ismét csendesen költözték el az ebédtől.

Pont 3 órakor Reinvald a kávéháza lepett, a hol Asmusz már várta, ki örömeben nem törődve a többi vendégekkel, majdnem átölelte, s elmondta neki a történetek, mily gyorsan jutott a nagy összeg pénzhez, alig hogy a bankár megnézte volna a képeket, már ki is fizette.

Róbert tudta honnan eredt a bankár gyors vására, de egész komolyan maradt. Hát a leányai.

— Egész maga jött s jobb is szerettem.
— De én nem, hisz moudtam nézd meg jól a fiatalabbat.
— Ugyan miért?
Róbert nem válaszolt egyenesen.

Kellott volna kéresemre gondolnod s felajánlanod, hogy majd személyesen fogod a képeket elszállítani, mindenesetre még el kell menned hozzájuk, különben megilusznak terveim.
— Igazán nem értelek!

Ismét nem kapott választ, az orvos gondolkodott; ő oly sokat beszélt a kisaszonynak Luigitard arczképéről, hogy okvetlen szükséges, miszerint az utóbbi a festővel találkozott, hogy ez azután emlékezte után hamarosan lefesse a fiatalabb leányt, ez elkerülhetetlen volt, ha nem akarta, hogy esele véletlenül napszüre kerüjön. Úgyes észjárása most sem hagyta eszerben, azért kis gondolkodás után odaszólt barátjának: Magad is mondd, hogy 1800 márká hallatlan összeg e két képet, nem ajánlanál fel abból 100 márkát?

— Minek?
— Az én céljaimra!
— Érték mindent, barátom, csak előbb világosan nyilatkozzál.
— Megmondom röviden, én az idősebb leányt komolyan megszerettem.
— Ah!
— A leányokat csak ¼ órával előbb ismertem meg, mint az apát, de már előbb el voltam határozva érdekében a bankárral megismerkedni.

Azt hittem két leánya Elvira és Luigitard által gyorsabban érem el céloimat, kivált ha a nők kíváncsiságát kissé feloldogom. Hamarosan elmondtam a leányoknak egy költött dolgot, t. i. láttam egy festőnél, — nevedet természetesen nem említtetem — Luigitard k. a. n. készülőben levő arczképét, mely igen sikerült. Leírhatlan csodálkozás!

En meg tovább is mentem, azt állítottam ugyanis, hogy bizonyára emlékeztélő festés; tudom, ez nálad nem lehetetlen. Midőn azután megismerkedtem az atyával, más gondolatot támadt, melyről előbb véltam ezéni érthető, mintha nekéd alkalmat szereztem volna vele egy társaságban találkozni.

A mint látod terlem sikerült, de azért az elsőt sem ejtethem el egészen, ha ismeretséget Elvirával folytatni akarom, különben hazugnak gondolnak, s oda a hitelen a leányoknak, a mit pedig nem szeretnek.
— Mit tegyek érdekében, Róbert! kiáltott fel nagy tüzzel a festő.

Elmégy majd Goldbaumhoz, hisz tudod a házat, megkérdezd a portást, otthon vannak-e a kisaszonnyok ha igen, felkölöd névjegyed és biztos lehetsz, hogy szívesen látnak.
(Folyt. köv.)

Hirdetések.

10562 sz.
1892. évi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvénzék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Miskovits Kuzman végrehajthatónak Miskovits Milos végrehajthatást szenvedő elleni 340 ft tőlekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvénzsek területén levő Sztanisitson fekvő sztanisitsi 358 számú tjkvben foglalt Miskovits Milán nevén álló A I. 10. sor sz. a. 365/6. sz. 306. ö. i. számú ház és beltelekre újabb árverést 461 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban Weisz János (János fia) késedelmező árverési vevő kárára és veszélyere elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor Sztanisitsi községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 10-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi július hó 12-én.
A zombori kir. törvénzék mint telekkönyvi hatóság.
Radány Péter,
kir. tszki bíró.

9706. sz.
1892. évi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvénzék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaich József végrehajthatónak Frey Vincze végrehajthatást szenvedő elleni 2000 ft tőlekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvénzsek és járásbírósg területén levő s Nemes-Militesen fekvő a nemes-milites 764. számú tjkvben A I. sor szám alatt foglalt s Frey szül. Devits

Julia nevén álló 4. hrsz. 5. ö. i. számú házból és 1 hold 1138. □-ól beltelekből Frey Vinczét meg két harmad részben megillető tulajdoni járuléka 1000 ft-ra ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi augusztus hó 26-ik napján délelőtti 11 órakor Nemes-Milites községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 10-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi június hó 23. napján.
A zombori kir. törvénzsek, mint telekkönyvi hatóság.
Radány Péter,
kir. tszki bíró.

9994. sz.
1892. évi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvénzék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartz Adolf végrehajthatónak Hippich szül.: Spritzer Margit végrehajthatást szenvedő elleni 2000 ft tőlekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvénzsek területén levő, s Csonoplyán fekvő a csonoplyai 1853. számú tjkvben A I. a. foglalt jelenleg Hillari szül.: Hippich Katalin nevén álló 384. hr. s 244. ö. i. sz. házra és 778 □-ól beltelekre és időközben rajta építtetve 650 ft-ra ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtti 10 órakor csonoplyai községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 10-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi június hó 9. napján.
A zombori kir. törvénzék mint telekkönyvi hatóság.
Radány Péter,
kir. tszki bíró.

Pékla pusztán egy ispán állása megüresedett. Pályázók, kik a magyar, szerb és esetleg a német nyelvet beszélik, ajánlkozozanak alulirt vezetőségénél.

Nőtlenek előnyben részesülnek.
Pusztá-Pékla mintagazdaság,
u. p. Kula.

Epilepsia (eskr)
visszaelés nélkül
GYÓGYITHATÓ.

A tudomány eme csodás sikere ezer alkalommal bebizonyult.
Bővebb értesítést ad levélpóstabélyeg beküldése mellett
„OFFICE SANITAS“ PARIS
30 Faubourg Montmartre.

Cognac-quint-kivonat.

Kiűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatt készítésére, mely a valódi franczia cognacot semmiben sem különbözik, ajánlom e Jónak bizonyítván különlegesét.

Ara 1 liternek (elég 100 liter cognac készítésére) 16 ft o. e. Készítési utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezességem.

SPIRITUSZ MEGTAKARÍTÁS

érhető el felölmulhatlan pálinka-erősítő-kivonaton által; ez az italoknak kellemes, erőteljes ízt ad és csakis valam kapható. Ara különként 3 ft 50 kr. (600—1000 literre) használati utasítással együtt.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi esszenziát, rum, szilvapálinka, törköly, filkeserű, valamint a létező likőrök, szeszitalok, ezet és borezet készítésére felölmulhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Arjegyek ingyen.
Egészséges gyártmányokért kezességet vállalok.
Pollák Károly Fülöp
esszenzia-különlegességek gyára Frágában.
(Tisztes képviselőket kerestetnek.)

Oblát Károly könyvnyomdájából, Zomborban.

Tisztelt háziasszony!
Nedves lakások által a butorok, ruhák és az egészség veszedelmek vannak kitéve; ezen bajon könnyen segíthetni. Vegyen egy csomag patent Frankl-féle

Vineroport,

keverje azt mésszel, és nedves lakása pusztá meszelés által főhefére és teljesen szárazzá lesz, a mi ezer köszönetlevél által bizonyított; elegendő 1 kiló, ára 50 kr. Két külön alul küldetés nem teljesítetik. A küldetés utánvét mellett történik.

Arjegyek, bizonyítványok, használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

Löffler Gyula által

Szombathely, Magyarország.

Frankl Sámuel urnak Szombathely. VINERO-ja megfelel eddigi tapasztalataimnak, teljesen nedves falakat szárazzá tehetni. Penészes nedves lakásomat kimeszelttem és az olesó eredményel teljesen meg vagyok elégedve. Ismerőseim, kiknek kölcsönképp adtam belőle, nem győzik eléggé magasztalni. Tavaszra innen sok ur rendelést tesz. Ezután nálam Vinero nélkül nem szabad meszelni.
Korpona (Hont m.) 1892. február 14-én.
Szokoly József, polgárisokai tanár.

Frankl Sámuel urnak Szombathely. VINERO-ját legjobb sikerrel használtam. 2 kiló Vineroval 3 nedves szobát kimeszelttem és ezek teljesen szárazak lettek; tavaszra használni fogom azt templomunk szárazzá tételére.
Gerse (Vas m.) 1892. január 12-én.
Ágoston József, plébános.

Frankl Sámuel urnak Szombathely VINERO-ját sikerrel használtam nedves lakásom vakolására és készséggel tanusítottam, hogy nevezett por jó szolgálatot tett nedves lakásom szárazzá tételénél.
Bacs-Zombor, 1892. január 18-án.
Czedler János, ügyvéd.

Frankl Sámuel urnak Szombathely. Kuldjón nekem 150 kiló VINERO port, miután az mindenütt, a hol eddig használtam, nagy sikert mutatott, igen jó eredményeket tapasztaltam nedves és sálotromos falaknál, sőt még spongyák is lettek teljesen megemissitve. Most is szükségem van a Vineroorra három szoba szárazzá tételére és a spongyák kiirtására. Ismételve kérem, nekem a Vinero-t mielőbb megküldeni.
Szombathely, 1891. augusztus 25-én.
Tisztelettel
Tolnay Ferencz, kömvesmester.

Kereskedelmi tanintézet Nagyváradon.

A budapesti kereskedelmi akadémiával azonos berendezésű, egyenrangú és jó kereshedelmi szakiskola. Áll 3 évfolyamból. **Végzett tanulók** a tanintézet igazgatósága által elsőrangú áruüzletekben, pénz, biztosítási, forgalmi, iparvállalatoknál azonnal elhelyezést nyernek s mint könyvelők, levelezők stb. alkalmazást nyernek.

Az 1889 évi védőtörvény alapján **egy éves önkéntességi jogosultsággal** bírnak.

Kiváló tanerők, kiűnő berendezés, állami felügyelet biztosítékai a tanintézet sikeres működésének.

Évi értesítővel, prospektekkel kívánatra készséggel szolgál s megkeresésekre szívesen válaszol.

Nagyvárad, 1892. július hóban.
4 10
Propper N. János
igazgató.

A MICHELS

ó-palánkai Kenderásztató és Kötélfonógyár-Részvénytársaság (Bács-megye)

— szá l l i t —

Hajtó-köteleket,
Építészhez szükséges felhúzó-köteleket,
Hajó köteleket,
Tutaj-köteleket, továbbá
Wood és Me. Cormick-féle gépek részére,
Kékekötő-fonalat

— a legjobb minőségű magyar és Manila-kenderből. —

Központ: **ifj. Raich'l Péter,**
Budapest, II. Halászc-utca 2 sz.

Wintenberg-intézete

Bécs, Währing Cotta-ge-Anlagen.
Nagy lánynevelde comforttal berendezve. Szép tanító, háló és társalgó termek. — Pompás kert stb. — Egészséges fekvésű államilag elismert bizonyítványok.
Tulajdonosa
Wintenberg Mária úrnő,
Coblentzól a Rajna mellélt.